

РЕШЕНИЕ

№ 3829

гр. София, 12.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА
НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разглежда докладваното от ИВИАНА Д. ЙОРДАНОВА НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20231110202630 по описа за 2023
година

Производството е по реда на Раздел V, Глава III от ЗАНН.

С Наказателно постановление (НП) № Р-10-11 от 18.01.2023г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/, връзка чл.647, ал.2, чл.644, ал.1, т.2 и чл.648, ал.1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на „****“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 (хиляда) лева за извършено нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ.

Недоволно от Наказателното постановление е останало наказаното Дружество „****“ АД, което в жалба /подадена от юрк. Е.П./ заявява, че са допуснати нарушения на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, тъй като няма пълно и точно описание на нарушението, а освен това в АУАН и НП не се съдържали всички, изискуеми от закона, реквизити. В жалбата се твърди, че Актът и Наказателното постановление не са издадени от компетентни органи, както и че не били спазени сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, а описаното в НП нарушение не отговаряло на фактическата обстановка. Според жалбоподателя на 12.08.2022г. на електронна поща *** не е постъпвала посочената в Наказателното постановление жалба от г-н Н.К.. Твърди се, че жалба срещу определения от застрахователя размер на обезщетението е постъпила на 09.09.2022г. и на същата е отговорено с писмо от 12.09.2022г. С тези аргументи се иска от съда да отмени атакуваното Наказателно постановление като незаконосъобразно. Алтернативно се твърди, че случаят е маловажен и също се иска отмяна на Наказателното постановление.

Пред СРС жалбоподателят „****“ АД се представлява от юрк. П., която заявява в съдебно заседание на 16.05.2023г., че поддържа жалбата. По време на съдебните прения пред СРС юрк. Парпулова пледира за уважаване на жалбата по изложените в нея основания. В условията на евентуалност процесуалният представител на Дружеството – жалбоподател твърди, че става въпрос за маловажен случай.

Въззиваемата страна Заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ се представлява пред СРС от юрк. С.. В съдебно заседание на 16.05.2023г. той заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред СРС юрисконсултът моли съда да потвърди изцяло Наказателното постановление. Според юрк. С. изпращането на въпросния имейл до Дружеството е доказано, тъй като ползвателят на застрахователната услуга е представил пред КФН доказателство на какъв имейл е изпратил своето възражение и на коя дата. Въпросният имейл е посочен изрично от застрахователя в Общите условия, които не са били променени. Ползвателят на застрахователната услуга също не е бил уведомен за промяна на имейл. Поради това юрк. С. счита, че всяка кореспонденция, изпратена от ползвателя на застрахователни услуги, следва да се счита за постъпила и приета от Дружеството – без значение дали то ползва или не въпросния имейл. Процесуалният представител на въззиваемата страна заявява, че като търговец – професионалист, застрахователят следва да действа добросъвестно. Посочва се, че нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност, закъснението е близо 2 месеца и не са налице условия за определяне на случая като маловажен. Процесуалният представител на въззиваемата страна иска съдът да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН.

Като реплика юрк. Парпулова заявява пред СРС, че от „****“ АД не оспорват, че въпросният имейл се ползва за приемане на жалби от ползватели на застрахователни услуги. Процесуалният представител на Дружеството – жалбоподател признава, че имейлът се ползва, но твърди, че на въпросната дата не е получена жалба.

Процесуалният представител на въззиваемата страна заявява, че няма какво да каже като последна реплика.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, прие за установено следното от фактическа страна :

За лек автомобил „****“ с рег. № *** била сключена застрахователна полица № 21-0300/040/5000350 между „****“ АД и „****“ ЕООД – клон Велико Търново за застраховка „Каско“ за периода от 13.07.2021г. до 12.07.2022г. В т.133.4. от Общите условия за застраховане било посочено, че ползвателите на застрахователни услуги могат да подават жалби на всеки етап от обслужването им на имейл ***.

Пред „****“ АД от Н.Л.К. били заведени две щети за лек автомобил „****“ с рег. № ***, като и за двете се твърди в документите, подадени пред застрахователя, да са настъпили на 02.07.2022г. към 10.00 часа. В уведомление за щета по МПС и заведена щета с № 0300/22/797/500507 е посочено, че при излизане от гараж била увредена боята на предната

броя и десния калник, както и че се отчупил и надрал десният фар на лек автомобил „****“ с рег. № *** (управляван от Н.Л.К.). Уведомяването на застрахователя за тази щета станало на 05.07.2022г. Другото, подадено пред Дружеството – жалбоподател уведомление за щета по МПС касаело заведена щета № 0300/22/797/500511 с твърдения, че на 02.07.2022г. от гумите на движещия се пред лек автомобил „****“ с рег. № *** товарен автомобил се вдигнали голямо количество камъчета, които увредили хромираната лайсна на предната решетка, предния капак, тавана на автомобила, лява и дясна капачки на огледалата на лек автомобил „****“ с рег. № *** (управляван от Н.Л.К.). За тази щета било подадено уведомление пред застрахователя на 07.07.2022г.

Н.К. представил пред застрахователя и удостоверение за банкова сметка, както и документи на автомобила.

За двете щети били изготвени опис на щета и списък на представени документи. На 07.07.2022г. и съответно на 21.07.2022г. били направени калкулации по щета № 0300/22/797/500507 – за ремонт, резервни части, работа, боядисване, както и заключителна калкулация.

На 22.07.2022г. по банковата сметка на Н.К. били преведени сумата от 1067,68 лева като обезщетение по щета № 0300/22/797/500507 и сумата от 2413,88 лева като обезщетение по щета № 0300/22/797/500511.

На 12.08.2022г. Н.К. подал по електронен път възражение по щета 0300/22/797/500507. Възражението било изпратено на имейл ***, но тъй като не получил отговор от застрахователното Дружество Н.К. подал втори път възражението си – на имейл ***. То било получено в „*****“ АД и заведено под № 1-101-4101-4091 от 09.09.2022г. На това възражение от „*****“ АД отговорили на Н.К. с писмо с изх. № 1-101-4101-4091#1 от 12.09.2022г. като го уведомили, че няма основание да се извърши корекция на вече изплатеното обезщетение.

На 09.09.2022г. Н.К. подал жалба и до КФН, която била входирана под № 91-02-788, касаеща действия и бездействия от страна на „*****“ АД.

По повод на тази жалба е разпоредена проверка в КФН, във връзка с която от „*****“ АД с писмо изх. № 91-02-788 от 13.09.2022г. е изискана информация и документация касателно процесната претенция.

В отговора си „*****“ АД с писмо до КФН с вх. № 91-02-788 от 21.09.2022г. излага съображенията си и изпраща на КФН преписката по конкретната щета.

С писмо изх. № 91-02-788 от 30.09.2022г. КФН поискали от Н.К. да им предостави информация на кой електронен адрес е изпратил възражението си от 12.08.2022г., ведно с доказателства, удостоверяващи това изпращане.

На 03.10.2022г. Н.К. отговорил на КФН, че е изпратил възражението си на имейла, посочен в Общите условия по застраховка „Каско“, като е приложил и извлечение от изпратеното съобщение от дата 12.08.2022г.

Междувременно с писмо изх. № 91-02-788 от 13.09.2022г. от КФН изискали допълнителни документи и информация от „****“ АД. На 05.10.2022г. от „****“ АД уведомили Н.К. и „****“ ЕООД, че в писмо-отговор с изх. № 1-101-4101-4091#1 от 12.09.2022г. е допусната техническа грешка в стойностите за труд и нови части. Това писмо, както и извлечение от системата на застрахователя за изпратени снимки на автомобила, а също и преводните нареждания от 22.07.2022г. били изпратени от Дружеството – жалбоподател на КФН с писмо с вх. № 91-02-788 от 13.10.2022г.

Във връзка с протеклата в КФН проверка по конкретния казус св. В.Ш. (в присъствието на други две лица – свидетели при съставянето и връчването на Акта : П.Т. и П.К.) съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-428 от 22.11.2022г., в който изрично е посочил, че за „****“ АД е възникнало задължение в 7-дневен срок от подаване на жалбата срещу размера на определеното обезщетение по претенция № 0300/22/797/500507 от страна на ползвателя на застрахователни услуги, т.е. считано от 12.08.2022г., но не по-късно от 19.08.2022г. включително, да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението по претенцията, а в случая застрахователят е предоставил на Н.К. фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението по претенция № 0300/22/797/500507 извън рамките на законоустановения срок – на 05.10.2022г. Поради това е прието, че Дружеството е нарушило разпоредбата на чл.108, ал.6 от КЗ. В Акта е посочено, че нарушението е извършено на 20.08.2022г. Този АУАН е предявен на пълномощник на „****“ АД и е подписан от него на 22.11.2022г.

Въз основа на този АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № Р-10-11 от 18.01.2023г., с което В.С. като Заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН, връзка чл.647, ал.2, чл.644, ал.1, т.2 и чл.648, ал.1 от КЗ е наложил на „****“ АД „имуществена санкция“ в размер на 1000 (хиляда) лева за извършено нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ.

Наказателното постановление е получено (видно от известието за доставяне, приложено след самото НП) на 23.01.2023г. Това Наказателно постановление е обжалвано с жалба, депозирана пред КФН под № 91-01-11 от 02.02.2023г.

Приетата от съда фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства : показанията на свидетеля В.Ш., както и приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства – писмо на КФН с изх. № РГ-10-2-5 от 18.01.2023г. (лист 5 от делото); известие за доставяне на НП № Р-10-11/18.01.2023г. във връзка с писмо с изх. № РГ-10-2-5/18.01.2023г.; АУАН № Р-06-428 от 22.11.2022г.; електронни съобщения относно получени имейли в „****“ АД от Н.К. (лист 11 от делото); възражение от Н.К. с вх. № 1-101-4101-4091 от 09.09.2022г. (лист 12 и лист 20 от делото); отговор на „****“ АД до Н.К. с изх. № 1-101-4101-4091#1 от 12.09.2022г. (лист 13-14 и лист 20-21 от делото); пълномощно (лист 16 от делото); жалба от Н.К. до КФН с рег. № 91-02-788#1 от 09.09.2022г. (лист 17 от делото); електронно съобщение от Н.К. от 09.09.2022г. до имейл *** с препратка към

съобщение от 12.08.2022г. до имейл *** и приложено възражение (лист 18-19 от делото); застрахователна полица № 21-0300/040/5000350 със специални условия, допълнително покритие и Общи условия (лист 21-27 от делото); писмо от КФН до „****“ АД с изх. № 91-02-788 от 13.09.2022г. (лист 28 от делото); писмо от „****“ АД до КФН с вх. № 91-02-788 от 21.09.2022г. (лист 29-30 от делото); списък на представени документи – приложение към щета 0300/22/797/500511 (лист 30-гръб от делото); опис на щета 0300/22/797/500511 (лист 31 от делото); уведомление за щета на МПС – по щета 0300/22/797/500511 (лист 31-гръб от делото); Калкулация по щета 0300/22/797/500507 (лист 32-38 и лист 51-54 от делото); опис на щета 0300/22/797/500507 (лист 38-гръб от делото); списък на представени документи – приложение към щета 0300/22/797/500507 (лист 39 от делото); уведомление за щета на МПС – по щета 0300/22/797/500507 (лист 40 от делото); електронно съобщение от „****“ АД до Н.К. с приложени опис по две щети (лист 40-гръб от делото); удостоверение за банкова сметка (лист 41 от делото); свидетелство за регистрация на МПС (лист 41-42 от делото); писмо от КФН до Н.К. с изх. № 91-02-788 от 30.09.2022г. (лист 43 от делото); електронно съобщение от Н.К. до КФН с вх. № 91-02-788 от 03.10.2022г. с приложена извадка от електронна поща от 12.08.2022г. (лист 44-46 от делото); писмо от КФН до „****“ АД с изх. № 91-02-788 от 30.09.2022г. (лист 47-48 от делото); писмо от „****“ АД до КФН с вх. № 91-02-788 от 13.10.2022г. (лист 49 от делото); писмо-отговор от „****“ АД до Н.К. и до „****“ ЕООД от 05.10.2022г. (лист 49-50 от делото); извадка от електронна система, съдържаща снимки (лист 50-51 от делото); преводни нареждания от 22.07.2022г. (лист 54-55 от делото); Заповед № 3-139 от 10.05.2022г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ (лист 56-57 от делото) и извадка от ДВ бр.67 от 28.07.2020г. (лист 66 от делото).

Показанията на свидетеля В.Ш. звучат обективно, достоверно и непредубедено. Те намират опора в писмените доказателства, кредитирани по-долу. Поради това съдът дава дава вяра на думите на св. Шуманов.

Писмо на КФН с изх. № РГ-10-2-5 от 18.01.2023г. (приложено на лист 5 от делото) и известието за доставяне на НП № Р-10-11/18.01.2023г. във връзка с писмо с изх. № РГ-10-2-5/18.01.2023г. (приложено след процесното НП) взаимно се допълват. Освен това известието за доставяне има достоверна дата. Поради това съдът дава вяра на тези писмени доказателства и от съвкупната им преценка установява, че процесното НП (изпратено с писмо с изх. № РГ-10-2-5 от 18.01.2023г. до „****“ АД) е получено от Дружеството – жалбоподател на дата 23.01.2023г. Доколкото изпратеното Наказателно постановление е от 2023г. и датите на пощенското клеймо са 2023г., съдът не приема отбелязването в печата на „****“ АД, че годината е 2022г.

Пълномощното на лист 16 от делото е обективно, достоверно и непредубедено писмено доказателство. Съдът го кредитира и приема, че АУАН е връчен на пълномощник на „****“ АД.

Като обективни, достоверни, непредубедени и взаимно подкрепящи се съдът кредитира приложените по делото застрахователна полица № 21-0300/040/5000350 със

специални условия, допълнително покритие и Общи условия (лист 21-27 от делото), списък на представени документи – приложение към щета 0300/22/797/500511 (лист 30-гръб от делото), опис на щета 0300/22/797/500511 (лист 31 от делото), уведомление за щета на МПС – по щета 0300/22/797/500511 (лист 31-гръб от делото), Калкулация по щета 0300/22/797/500507 (лист 32-38 и лист 51-54 от делото), опис на щета 0300/22/797/500507 (лист 38-гръб от делото), списък на представени документи – приложение към щета 0300/22/797/500507 (лист 39 от делото), уведомление за щета на МПС – по щета 0300/22/797/500507 (лист 40 от делото), електронно съобщение от „****“ АД до Н.К. с приложени опис по две щети (лист 40-гръб от делото), удостоверение за банкова сметка (лист 41 от делото), свидетелство за регистрация на МПС (лист 41-42 от делото) и извадка от електронна система, съдържаща снимки (лист 50-51 от делото). От тях СРС установява наличието на застрахователно правоотношение между „****“ АД и „****“ ЕООД – клон Велико Търново за застраховка „Каско“ за периода 13.07.2021г. - 12.07.2022г. касателно лек автомобил „****“ с рег. № ***, качеството на Н.К. на ползвател на застрахователна услуга съгласно чл.2, ал.2 от КЗ, както и заявяването пред застрахователя на две претенции от водача на този автомобил за настъпили застрахователни събития, представянето на документи и снимки касателно щетите и калкулация от страна на застрахователя. От приложените към застрахователна полица № 21-0300/040/5000350 Общите условия за застраховане (т.133.4.) се установява и това, че ползвателите на застрахователни услуги могат да подават жалби пред „****“ АД на имейл ***.

Наличните на лист 54-55 от делото преводни нареждания от 22.07.2022г. доказват датата, лицето, преведените по банков път суми и основанието за извършеното плащане. Тези писмени документи се явяват относими, обективни и непредубедени писмени доказателства, които не се опровергават от нито едно друго доказателство по делото. Поради това съдът им се доверява и приема, че на 22.07.2022г. по банковата сметка на Н.К. са били преведени 1067,68 лева - като обезщетение по щета № 0300/22/797/500507 и 2413,88 лева - като обезщетение по щета № 0300/22/797/500511.

Приложените по делото писма на лист 17, лист 28, лист 29-30, лист 43, лист 47-48, лист 49 от делото между КФН и „****“ АД, както и между КФН и Н.К. имат достоверна дата. Те са обективни и с тях се установява разменената между посочените лица кореспонденция. Поради това съдът ги кредитира и съответно установява, че на 09.09.2022г. Н.К. е подал жалба в КФН; на 13.09.2022г. и на 30.09.2022г. КФН е изисквала документи от застрахователното Дружество; с писма, получени в КФН на 21.09.2022г. и съответно на 13.10.2022г. „****“ АД са предали документи на проверяващата ги институция; на 30.09.2022г. КФН съответно изискват от Н.К. допълнителни данни във връзка с подадената от него жалба до КФН.

Като достоверно и обективно съществуващо, съдът кредитира и електронното съобщение от Н.К. до КФН с вх. № 91-02-788 от 03.10.2022г. с приложена извадка от електронна поща от 12.08.2022г. (лист 44-46 от делото). От тези писмени доказателства се установява, че Н.К. е препратил на 03.10.2022г. на КФН съобщението, което е бил изпратил на

12.08.2022г. на застрахователя – на имейл ***. Тези писмени доказателства намират подкрепа и в приложената на лист 18 от делото извадка от електронни съобщения от Н.К. до „****“ АД. От писменото доказателство на лист 18 от делото се вижда, че на 09.09.2022г. Н.К. е изпратил електронно съобщение на имейл *** (с приложено възражение по щета 0300/22/797/500507), а на 12.08.2022г. е изпратил друго електронно съобщение на имейл *** (отново с приложено възражение по щета 0300/22/797/500507). Доколкото писмените доказателства на лист 46 и на лист 18 от делото са еднопосочни, непредубедени и достоверни (тъй като не може да се манипулира датата или адресата на едно електронно съобщение от изпращача, нито със задна дата да се отбележи, че е изпращано съобщение на имейл ***), СРС приема, че по делото е безспорно доказано, че на 12.08.2022г. Н.К. е подал по електронен път възражение по щета 0300/22/797/500507, което е било изпратено на имейл ***. Именно заради това съдът не дава вяра на електронните съобщения относно получени имейли в „****“ АД от Н.К. (на лист 11 от делото) и по-конкретно на твърдението, че на електронна поща *** на 12.08.2022г. няма постъпил имейл от ****, тъй като от една страна това твърдение изхожда от служител на Дружеството – жалбоподател и се явява заинтересовано от изхода на делото, а от друга страна твърденията, обективирани на лист 11 от делото, се опровергават от писмените доказателства, приложени на лист 18 и лист 46 от делото.

Приложените на лист 12, лист 13-14, лист 20, лист 20-21 и лист 49-50 от делото документи имат достоверна дата. Поради това СРС приема, че тези писма (с посоченото в тях съдържание) са били със сигурност изпратени от Н.К. до „****“ АД на 09.09.2022г. и съответно от „****“ АД до Н.К. – на 12.09.2022г. и на 05.10.2022г. (последното с копие до „****“ ЕООД). От съпоставката на двата отговора на „****“ АД до Н.К. (от 12.09.2022г. и от 05.10.2022г.) се установява, че с писмо от 12.09.2022г. застрахователното Дружество е отказало на Н.К. да извърши корекция на вече изплатеното му обезщетение, а с последващото писмо-отговор от 05.10.2022г. се уведомяват адресатите на съобщението, че „****“ АД е допуснало техническа грешка при изписване стойностите за труд и нови части в отговора от 12.09.2022г. и са дадени верните /коректните/ стойности за труд и части.

Констатациите в АУАН № Р-06-428 от 22.11.2022г. намират опора в кредитираните по-горе писмени и гласни доказателства. Поради това съдът се доверява и на тях. Тук е моментът да се посочи, че твърдението от Акта, че едва в писмо от 05.10.2022г. застрахователят е предоставил коректна и точна фактическа и правна обосновка на определения размер на застрахователното обезщетение намира опора в направения по-горе анализ на писмата – отговори на „****“ АД до Н.К. от 12.09.2022г. и от 05.10.2022г., както и в показанията на св. Шуманов.

Съдът се доверява напълно и на Заповед № 3-139 от 10.05.2022г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ (приложена на лист 56-57 от делото), както и на извадката от ДВ бр.67 от 28.07.2020г. (на лист 66 от делото), тъй като това са официални документи с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. От извадката от Държавен вестник се установява, че В.С. е Заместник -

председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор” от юли 2020г. Като такъв той е имал правомощието по чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН и чл.647, ал.2 от КЗ да издава НП като налага глоби и имуществени санкции за нарушения по Кодекса за застраховането. От точка 1.2.2. от Заповед № 3-139 от 10.05.2022г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор” и с оглед нормата на чл.647, ал.1 от КЗ се доказва, че към 22.11.2022г. свидетелят В.Ш. е имал право да съставя Актове за установяване на административни нарушения по Кодекса за застраховането, тъй като е бил оправомощен за това от Заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”. Това означава, че процесните АУАН и НП са издадени от опровомощени за това лица.

*При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достига до следните **правни изводи** :*

Жалбата е подадена в законоустановения /към януари 2023г./ 14-дневен срок от получаване на Наказателното постановление. Тя изхожда от оправомощено за това лице срещу административен акт, подлежащ на проверка пред СРС по реда на ЗАНН. Поради това жалбата на „****” АД се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

От направения по-горе анализ се установява, че АУАН и НП са издадени от опровомощени за това лица.

В случая нарушението е извършено на 20.08.2022г. Двугодишният срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН изтича съответно на 20.08.2024г. Тримесечният срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН започва да тече от откриване на нарушителя. Няма яснота на коя дата е установен нарушителят, но по логически път съдът достига до извода, че срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН следва да е започнал да тече на 13.10.2022г., когато в КФН постъпва писмото на „****” АД, с което на проверяващите се представя писмото – отговор до Н.К. и до „****” ЕООД от 05.10.2022г., в което е обективизирана за първи път пред ползвателя на застрахователни услуги коректната фактическа и правна обосновка на застрахователя относно определения размер на застрахователното обезщетение. Считано от 13.10.2022г. 3-месечният срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН изтича съответно на 13.01.2023г., а АУАН е съставен на 22.11.2022г. Дори и да се приеме, че срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН е започнал да тече от по-ранна дата, то пак не е изтекъл към 22.11.2022г., тъй като най-ранната възможна датата на установяване на нарушителя е датата 09.09.2022г., когато Н.К. е сезирал КФН с жалба срещу „****” АД, а считано от 09.09.2022г. 3-месечният срок би изтекъл на 09.12.2022г., т.е. след датата на съставяне на конкретния Акт. Доколкото от съставянето на Акта на 22.11.2022г. до датата на издаване на Наказателното постановление (на 18.01.2023г.) е изминал срок от близо два месеца, съдът приема, че е спазен и срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН. Поради всичко това СРС приема, че АУАН и Наказателното постановление са съставени в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

След собствена служебна преценка на материалите по делото съдът достига до извода, че между АУАН и обжалваното НП има пълно съвпадение на фактите, чрез които са

зададени рамките на конкретното обвинение. И в Акта, и в Наказателното постановление пълно и точно са описани нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които то е било извършено и законовите разпоредби, които са били нарушени. Правната квалификация по чл.108, ал.6 от КЗ е прецизна и в съответствие с текстовото описание на състава на административното нарушение. Изрично е посочено от коя дата е жалбата на конкретния ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното му обезщетение и до кога най-късно застрахователят е следвало да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението, както и кога реално това е станало. Налице е съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението. В Акта и Наказателното постановление са налице съответно всички реквизити по чл.42, респ. чл.57 от ЗАНН. Няма допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице да разбере за какво нарушение го наказват.

В случая са изпълнени и изискванията на чл.40, ал.1 и ал.3, респ. чл.43, ал.1 и ал.5 от ЗАНН, както и предпоставките на чл.58, ал.1 от ЗАНН.

Поради това СРС счита, че не са допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и при издаване на оспорваното НП. Няма основания за отмяна на Наказателното постановление на формално основание, поради което спорът следва да бъде решен по същество.

Съгласно чл.108, ал.6 от КЗ при жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение застрахователят е длъжен в 7-дневен срок писмено да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението. Според чл.2, ал.2 от КЗ „ползвател на застрахователни услуги“ е застраховащият, застрахованият, третото ползващо се лице, третото увредено лице, другите лица, за които са възникнали права по застрахователен договор, както и физическото или юридическото лице, което проявява интерес да се ползва от услугите по разпространение на застрахователни продукти, предоставяни от застраховател или от застрахователен посредник във връзка с предмета му на дейност, независимо дали е потребител по смисъла на Закона за защита на потребителите.

От кредитираните по-горе писмени доказателства се установя, че в случая Н.К. се явява ползвател на застрахователни услуги касателно сключения за лек автомобил „***“ с рег. № *** договор за застраховка „Каско“. Същото лице се доказва, че е завело щети пред „*****“ АД, една от които е с № 0300/22/797/500507. От направения по-горе анализ на документите, приложени на лист 18-19 и лист 45-46 от делото следва, че на 12.08.2022г. Н.К. е подал възражение по щета 0300/22/797/500507. По същество възражението му представлява жалба относно размера на определеното му обезщетение по щета 0300/22/797/500507. Според чл.108, ал.6 от КЗ застрахователят е длъжен да предостави на ползвателя на застрахователни услуги (в случая на Н.К.) фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението, като това следва да стане писмено в 7-дневен срок. Този срок започва да тече от депозиране на жалбата. В случая възражението на Н.К. относно размера на изплатеното му обезщетение по щета 0300/22/797/500507 е подадено по

електронна поща на имейла, посочен в т.133.4. от Общите условия за застраховане (***) на дата 12.08.2022г. Считано от тази дата, срокът по чл.108, ал.6 от КЗ изтича съответно на 19.08.2022г. От направения по-горе анализ на писмата – отговор от „****“ АД до Н.К. от 12.09.2022г. и от 05.10.2022г. (последното с копие до „****“ ЕООД) се доказва, че едва на 05.10.2022г. Дружеството – жалбоподател е предоставило на Н.К. верните /коректните/ стойности за труд и части, т.е. едва на тази дата е изпълнило задължението си да предостави в писмен вид фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението.

Подаването на жалба от ползвателя на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение поражда задължение за застрахователя да предостави в писмен вид фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението. Поради това и доколкото в текста на чл.108, ал.6 от КЗ е записано, че застрахователят „е длъжен“ да предостави в писмен вид фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението, то явно 7-дневният срок по чл.108, ал.6 от КЗ е задължителен, а не пожелателен. С бездействие (непредоставяна на фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението) и с изтичане на срока от 7 дни – нарушението е довършено. Поради това предоставянето на въпросната обосновка на определения размер на обезщетението след законоустановения срок е без значение за съставомерността на деянието.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че 7-дневният срок по чл.108, ал.6 от КЗ /доколкото не е изрично посочено друго/ следва да се брои в календарни /а не в работни/ дни и поради това СРС приема, че в случая този срок следва да се приеме, че изтича на 19.08.2022г. Същевременно по делото се доказва, че има предоставена на Н.К. на 05.10.2022г. фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението. Това означава, че застрахователят е допуснал закъснение от 47 дни.

Правилно е определена датата на нарушението – денят, следващ последния ден от изтичане на 7-дневния срок от депозиране на жалбата от ползвателя на застрахователни услуги. В случая от 12.08.2022г. до 19.08.2022г. включително липсва произнасяне на застрахователя относно фактическата и правна обосновка на определения и изплатен размер на обезщетението по щета 0300/22/797/500507. Поради това правилно административно – наказващият орган е приел, че на 20.08.2022г. е извършено /довършено/ нарушението по чл.108, ал.6 от КЗ.

Водим от изложеното до тук съдът прие, че доколкото по делото се установи, че „****“ АД до 19.08.2022г. включително не е предоставило в писмен вид информация на Н.К. относно фактическата и правната обосновка на определения размер на обезщетението по щета 0300/22/797/500507, относно който размер ползвателят на застрахователни услуги е подал изрично възражение на имейла на застрахователя, то явно Дружеството-жалбоподател е нарушило нормата на чл.108, ал.6 от КЗ.

От субективна страна следва да се посочи, че отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

Това нарушение е формално. За осъществяването му следва да се докаже, че е изминал срокът от 7 календарни дни от депозиране на жалбата срещу размера на обезщетението /в случая от 12.08.2022г./ и да не е налице писмено предоставяне на фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението. От събраните и кредитирани по-горе доказателства се установява, че доколкото коректната фактическа и правна обосновка на изплатения размер на обезщетението по щета 0300/22/797/500507 е бил предоставена от застрахователното Дружество на ползвателя на застрахователни услуги - Н.К. едва на 05.10.2022г., т.е. до 19.08.2022г. включително това не е било сторено, то явно е налице и тази условно обособена втора предпоставка. С реализирането и на двете предпоставки (изтичането на срока от 7 дни и непредоставянето на обосновка за размера на обезщетението) нарушението по чл.108, ал.6 от КЗ е довършено. В случая това е станало на първата следваща дата след последния ден от срока по чл.108, ал.6 от КЗ, т.е. на 20.08.2022г. Правилно административно - наказващият орган е приел, че е било реализирано нарушението по чл.108, ал.6 от КЗ от страна на юридическото лице – застраховател.

Съгласно чл.644, ал.1, т.2 от КЗ на юридическите лица, които извършат или допуснат извършване на нарушение на разпоредбите на КЗ извън случаите по член 635 – 643 от КЗ (както е в настоящия случай – на нормата на чл.108, ал.6 от КЗ), се налага имуществена санкция в размер от 1000 лв. до 20000 лева. В случая административното наказание, наложено на „****“ АД с процесното НП е „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева, т.е. в рамките на законовия минимум по чл.644, ал.1, т.2 от КЗ. Съдът счита този размер на административното наказание за справедлив и законосъобразен, тъй като срокът на закъснението в случая следва да се приеме като смекчаващо отговорността обстоятелство, защото не е много голям, а същевременно няма отегчаващи отговорността обстоятелства.

Извън посоченото по-горе смекчаващо отговорността обстоятелство няма други обстоятелства, които да показват занижена степен на обществена опасност на деянието. Деецът е професионалист – застраховател. Нарушението е формално и представлява типична проявна форма на нарушение по чл.108, ал.6 от КЗ. Предоставянето в срок на информация относно размера на изплатеното обезщетение е едно от средствата за защита на интересите на потребителите на застрахователни услуги. Разпоредбата на чл.108, ал.6 от КЗ се явява гаранция за защита интересите на потребителите на застрахователни услуги чрез осигуряване на своевременното произнасяне по направени възражения срещу определените обезщетения по застрахователните претенции - в контекста на целите по чл.2 от КЗ - осигуряване защита на интересите на потребителите на застрахователни услуги и създаване на условия за развитието на стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар. В този смисъл са Решение № 5899 от 17.10.2018г. на АССГ – VII касационен състав, Решение № 7694 от 14.12.2022г. на АССГ – XI касационен състав и др. Конкретното нарушение не се характеризира с изключително ниска степен на обществена опасност. Бездействието на застрахователя по смисъла на чл.108, ал.6 от КЗ се отразява на правата на ползвателя на застрахователните услуги. Поради това СРС – 10 състав не счита, че е налице маловажен случай и не следва да се уважава направеното в тази връзка искане на жалбоподателя за

прилагане на чл.28 от ЗАНН.

С оглед на всичко изложено до тук СРС прие, че обжалваното Наказателно постановление е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено изцяло.

С оглед изхода на делото и на чл.63д, ал.4 от ЗАНН учредението, чийто орган е издал процесното НП (т.е. КФН) има право на юрисконсултско възнаграждение – доколкото съдът потвърждава Наказателното постановление и по време на съдебните прения пред СРС – 10 състав процесуалният представител на въззиваемата страна е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в настоящото производство страните имат право да им се присъждат разноски по реда на АПК. Когато страната е била защитавана от юрисконсулт, както в случая, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.3 от АПК в полза на КФН следва да се присъди възнаграждение съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Заплащането на правната помощ следва да е съобразено с вида и количеството на извършената дейност и да се определи според Наредбата за заплащането на правната помощ. В чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пише, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН, каквото е настоящото, може да бъде от 80 до 150 лева. В случая по настоящото дело е имало едно открито съдебно заседание пред СРС, НО, 10 състав с участието на юрк. С.. Заседанието е продължило по-малко от 40 минути. Самият правен спор не се отличават с фактическа и/или правна сложност. Поради това жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в Наредбата за заплащането на правната помощ, т.е. 80 (осемдесет) лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-11 от 18.01.2023г., издадено от Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.16, ал.1, т.19 от ЗКФН, връзка чл.647, ал.2, чл.644, ал.1, т.2 и чл.648, ал.1 от КЗ, на „*****“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 (хиляда) лева за извършено нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ.

ОСЪЖДА нарушителя „*****“ АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. София, район „Лозенец“, ул. „Сребърна“ № 16, представлявано заедно от всеки двама от изпълнителните директори – Й.К. Е.Н., А.Б.А., П.Д.П. и В.В.А., да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 (осемдесет) лева за направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд София град с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____